

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/46/2014
Identifikačné číslo spisu:	6111011207
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6111011207.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného K. I. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 15. októbra 2014 v Bratislave, o dovolaní obvineného K. I., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Evarista Zuzana proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 11. novembra 2011, sp. zn. 6T 82/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d/ Trestného poriadku dovolanie obvineného K. I. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 11. novembra 2011, sp. zn. 6T 82/2011, bol obvinený K. I. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 3. apríla 2011 v čase od 00.00 hod. do 02.00 hod. po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte medzi K. I. a F. F. na jednej strane a Y. T., nar. XX. L. XXXX, naposledy bytom U. na druhej strane, v časti mesta Revúca, v budove zvanej „Peklo“, nachádzajúcej sa neďaleko objektu Lesného závodu Revúca, keď K. I. a F. F. odprevádzali odtiaľ smerom do mesta Y. T., pričom všetci traja boli pod vplyvom alkoholu, na ceste III. triedy medzi Mestom Revúca a obcou Železník počas prechodu mosta cez rieku Muráň, chytil K. I. v úmysle zbaviť sa Y. T., aby ich neudal na polícii za predchádzajúci konflikt, tohto chytil zozadu za nohavice v oblasti pásu a snažil sa ho prehodiť cez železné zábradlie mosta do koryta rieky, poznajúc jeho výšku a okolité priestorové pomery, čomu sa tento bránil tak, že sa držal zábradlia mosta a tela F. F.. K. I. potom kopol Y. T. zozadu do presne nezistenej časti tela, v dôsledku čoho tento prepadol cez zábradlie mosta do koryta rieky Muráň, pričom pri páde z výšky 5 m utrpel zlomeninu pravej stehrovej kosti ako aj iné zranenia a v dôsledku celkového podchladenia organizmu dňa 3. apríla 2011 v čase okolo 02.00 hod. zomrel. Následne F. F. napriek tomu, že z okolností skutku jej muselo byť zrejmé, že vzhľadom na pád Y. T. z mosta do rieky, vzhľadom na jeho silnú podnapitosť, keďže ho museli predtým pri chôdzi podopierať, lebo nevládal ísť sám a vzhľadom na

chladnú noc a celkovú odľahlosť miesta, je tento v ohrození života, neurobila nič, aby mu pomohla, a to ani vlastnými silami, ani sprostredkovaním potrebnej pomoci inými, hoci jej v tom nebránila žiadna neprekonateľná prekážka ani bezprostredné nebezpečenstvo.

Za to bol obvinenému K. I. uložený podľa § 145 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, s poukazom na § 36 písm. l/, písm. n/, § 39 ods. 1 a § 46 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obvinenému uložený ochranný dohľad na dobu 18 mesiacov

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd rozhodol i o uplatnených nárokoch na náhradu škody tak, že obvineného I. zaviazal k ich náhrade.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie obvinený K. I., prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Evarista Zuzana, z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Domáhal sa, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v neprospech obvineného, aby zrušil napadnuté rozhodnutie a prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a opätovne rozhodol.

Namietané nesprávne posúdenie skutku obvinený vidí v nesprávnej právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, pretože poškodenému svojim konaním nechcel spôsobiť smrť. Vyslovil názor, že jeho konanie možno kvalifikovať len ako zabitie, v zmysle ustanovenia § 148 ods. 1, resp. podľa § 147 ods. 1 Trestného zákona.

Zo subjektov oprávnených vyjadriť sa k podanému dovolaniu sa vyjadril len prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici. Uviedol, že obvinený I. nespĺňa zákonnú podmienku na možnosť podania dovolania, pretože proti napádanému rozsudku okresného súdu nepodal odvolanie, preto navrhol dovolanie obvineného, postupom podľa § 382 písm. d/ Trestného poriadku odmietnuť.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby, okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Podľa § 382 písm. d/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372.

Obvinený K. I. na hlavnom pojednávaní 11. novembra 2011, potom ako mu bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, po poučení o možnosti podať proti rozsudku opravný prostriedok vyhlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie, a to aj za osoby, ktoré by mohli podať odvolanie v jeho prospech. Možnosti podať opravný prostriedok, sa vzdali aj okresný prokurátor, spoluobžalovaná F. F. i poškodená, preto rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť dňom 11. novembra 2011.

Obvinený K. I. nevyužil zákonné právo podať proti prvostupňovému rozsudku riadny opravný prostriedok, ktorým je v danom prípade odvolanie, preto dovolací súd, s odkazom na vyššie citované ustanovenia § 372 ods. 1 a § 382 písm. d/ Trestného poriadku, dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný .